

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ”

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἐτησίᾳ δραχμαὶ 12.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α

ΤΕΥΧΟΣ 196 - 197
ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1917
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ στοιχεῖα (Χυμικὸν διήγημα) ὑπὸ Μ. Σεραφίδου.

Τὸ μαρτύριον τοῦ ἐπισκόπου Λεωνίδου ὑπὸ
✠ Κωνσταντοπούλου.

Μειδιάματα.

Ἀνασκαφαὶ Νικοπόλεως.

Ραβέννα, ὑπὸ Ch. Diehl, (τέλος). Μετάφρασις Τούλας Ν. Καλογεροπούλου.

Τὰ ὄστια τοῦ Κολόμβου, ὑπὸ Ἀ. Μωραΐτου

Ποικίλη σελίς.

Θύμιος ὁ βοσκός, (εἰδύλλιον) ὑπὸ Ν. Ραζέλου.

Ἀρμονίαι. Σὰν πεθάνω, ὑπὸ Ἀμαράντου.

Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος.

Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Κ.

Γράμματα καὶ Τέχνη.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἀνασκαφαὶ Νικοπόλεως. Ἀψὶς τῆς Χριστιανικῆς Βασιλικῆς.—Παράστασις κήπου μετὰ πτηνῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

Μνημεῖον Θανάση Ραζηκώτικα, ἔργον Ἀγγ. Σεράφνου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς «Πινακοθήκης», οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπως ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἵνα μὴ εὐρεθῆ ἢ Διεύθυνσις εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ διακόψῃ τὴν ἀποστολὴν, πολυδάπανον ἄλλως τε ἥδη ὡς ἐκ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐνέργεια ἀνασκαφῶν παρὰ τὴν Καισαριανὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τελεστηρίου ἐν τῶν ἀρχαίῳ Δήμῳ Φλοίων, παρὰ τὴν Τεγέαν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ μικροῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ εἰς τὸ χωρίον Βανίνα τῆς Γορτυνίας πρὸς διευκρίνισιν τῶν ἐκεῖ ἀρχαίων ἔρειπίων.

— Κατὰ τὰς ἐνεργουμένας νέας ἀνασκαφὰς ἐν Πομπηῇ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Σπινατζόλα ἐγένοντο ἐνδιαφέρουσαι ἀποκαλύψεις, ἰδίως εἰς τὴν ὁδὸν Ἀφθονίας. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνὸς πλουσίου εὐρέθη τὸ ἐστιάσιον ἄθικτον ὡς ἦτο πρὸ 1800 ἐτῶν, ἐπὶ δὲ τῆς προσόψεως τῆς οἰκίας ὑπάρχουν γεγραμμένα θεατρικαὶ διαφημίσεις. Ἐτερον εὕρημα εἶνε ἐν δημόσιον ὄπλοστάσιον πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρέθη φυλάττουσα ἡ φρουρά. Εὐρέθη μίᾳ οἰκίᾳ μετὰ πολλὰς τοιχογραφίας καὶ μουσαϊκά. Ἐπίσης μίᾳ ὑπόγειος δίοδος διακεκοσμημένη μετὰ ἐπεισόδια τῆς Ἰλιάδος.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συναδέλφω.—Μὰ δὲν τὸ εἶδατε; Κάποιος κοσμογράφος ἔγραψε διὰ μίαν συναυλίαν, τὴν τελευταίαν ἐφεταιίνην. «Ὁ ἐγνωσμένης ὠδικῆς ἀρετῆς βαρύτερος...» Καὶ παρακάτω: «Ὁ κ. Τάδε συνώδεσε μετὰ διακρίσεως ἐπὶ κλειδοκυβάλου!»

Μ.—Ὁ ἔρωσ διαθέτει εἰς θυσίας, διότι ἀντικαθίστῃ τὸ ἐγὼ τοῦ ἐνός τῶν ἀγαπωμένων εἰς τὸ ἐγὼ τοῦ ἄλλου. Ὁ ἔρωσ ἐξασθενεῖ τὸν ἐγωϊσμόν.

Συνδρομητῆ.—Ἡ ἔκδοσις διπλῶν φύλλων ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκούς χάρτου. Ἀπὸ τοῦ προσεχούς τεύχους ἀναλαμβάνεται ἡ τακτικὴ μηνιαία ἔκδοσις.

Καλλιτέχνη.—Διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ Ζαπτείου ἔγραψαν κριτικὰς οἱ κ. κ. Παπαντωνίου εἰς τὸ «Ἐμπρός», Νιρβάνας εἰς τὴν «Ἐστία», Πολίτης εἰς τὴν «Πρόσodon», Μιχαηλίδης εἰς τὸ «Ἐθνος», Τόμπρος εἰς τὴν «Ἐπιφυλλίδα» καὶ Ἀνώνυμος εἰς τὴν «Πατρίδα».

Φιλοτέχνη.—Ὁ Δεμπυσσοῦ εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους συγχρόνους μουσουργούς. Διακρίνεται διὰ τὴν πρωτοτυπίαν του. Αἱ συνθέσεις του διὰ τὸ πᾶνον εἶνε μελωδικωτάται. Αἱ καλλιτέχναι εἶνε, ἡ «Παγόδες», «Βραδύα στῆ Γρενάδη». «Κῆπος κάτω ἀπὸ βροχῆ» παιχθεῖσα ἐσχάτως εἰς συναυλίαν τοῦ Ὁδείου. Ἄλλα ἔργα του εἶνε Πρελούδια διὰ πᾶνον, ἡ «Θάλασσα» συμφωνικὴ τριλογία, ἡ «Ἰμπέρια», ἥτις θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀρίστων ἔργων του—ἐμελοποιήσε δὲ τέλος καὶ τὸ δράμα τοῦ Μαίτεργλιγκ «Πελέας καὶ Μελοσάνδη». Ὁ Δεμπυσσοῦ εἶνε 55 ἐτῶν.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Οἱ ιδιώται πρὸ τῶν οἰκιῶν τῶν ὁποίων ἐποθετήθησαν λυχνίαι ἠλεκτρικαὶ διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν δύνανται προσερχάμενοι καθ' ἑκάστην 8 1)2 π. μ.—12 1)2 μ. μ. εἰς τὸ ἐν τῶν Δημοσχείῳ. Τμήμα Φωτισμοῦ νὰ λμβάνωσι τὸ ἀντίτιμον τῆς καταναλώσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἀθῆναι 14 Ἰουνίου 1917.

Ὁ Δημάρχων Γ. ΤΣΟΧΑΣ